

8.71x13.56	1	עמוד 15	הארץ - כותרת	01/12/2022	84037840-4
בנימין זאב הרצל - בהקשר לציונות - 80790					

מכתבים למערכת הארץ

נביאי השקר האמיתיים

אין כהוגי דעות ימניים כדי לזהות לעומק ובמדויק את סיבות המ- שבר של השמאל הישראלי, ולהשיא לו עצות כיצד להתאושש ול- קושש קולות על ידי חזרה בתשובה, לעמדות לאומניות המקובלות יותר באווירה האתנוצנטרית הנוכחית. כך ישראל הראל מעלה באוב את ברל כצנלסון, את דוד בן-גוריון ואת מפ"ם "הציונית-חלוצית מג- שימה", כרמו לרציפות בין החלוציות של הקמת המדינה להתנחלות האלימה בחסדי הכיבוש ("הארץ", 25.11). לפי פרשנותו, פועלם לה- קמתה ולביסוסה של מדינת ישראל בשנותיה הראשונות תואם את הרוח הנוכחית יותר מהחזון של הרצל, בורוכוב וז'בוטינסקי.

בניגוד לדברי הראל, מייסדי הציונות והוגיה, כולל אבות תנועת העבודה, רצו לא רק מקלט לנרדפים מאנטישמיות, אלא גם יצירת מדינה ליברלית ככל המדינות המודרניות כדי לסיים בכך את האנר- מליה המעוותת של מיעוטים מפוורים ללא זהות משותפת פרט לדת ולשנאה רצחנית נגדם. יש להודות שהרוח הליברלית והבטחת זכויות המיעוטים כלטה בכתביהם והצהרותיהם כל עוד היהודים עצמם היו מיעוט גם בגולה וגם בארץ ישראל.

המאמץ המדיני, הצבאי והארגוני של התנועה הציונית, רגשי האשמה בעולם בעקבות השואה וגם התגובה האלימה במדינות ערב הבטיחו רוב יהודי במדינה החדשה. האם כעת, כשהוא מובטח והת- בססו עובדות לשוניות, תרבותיות, דמוגרפיות וכלכליות ברורות, הכרחי שהמשמעות "התקדמות מחיל אל חיל", לפי הראל, תהיה ל- צור תנאים שאחרים יהפכו למיעוטים מופלים ומקופחים, כפי שהיו היהודים בארצות הגולה? האם זה החזון הציוני?

האם אין מקום לחזון ליברלי הומניסטי ושוויוני (כי "שמאל" ממיילא הפכה למילת גנאי) במדינת ישראל? אולי נביאי השקר האמ- תיים הם אלה המובילים אותנו בדרכי הלאומנות והעליונות האתנית, כאשר עדיין העולם סובל מנזקיהן הנוראים של תביעות דומות של האחרים (לבנים, שחורים, ערבים, מוסלמים, סלאבים וכו').

רימון לביא, ירושלים